

tilfældet er med ydelserne til de arbejdsløse og med invaliderenterne, er indkomstskattepligtige. I betragtning af, at man i forslaget bevarer den overgrænse på 600 kr. årlig, som nu gælder for alle udgifter til forsikringer m. v., men som efter forslaget ikke længere skal omfatte udgifter til arbejdsløshedsforsikring og renteforsikringer m. v., synes der også i ønskeligt omfang at være adgang til fradrag for de nævnte udgifter. Under det begrænsede fradrag falder også udgifter til forsikringer, der måtte være betegnet som invaliditetsforsikringer, forsåvidt de ikke har karakter af en renteforsikring (invaliderente).

Ved praktiseringen af den nugældende regel om fradrag af beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse m. v., har man i en række tilfælde givet denne bestemmelse anvendelse på *visse opsparingsordninger*, der tager sigte på betryggelse af skatteyderens alderdom eller på sikring af hans eller hans pårørendes underhold i tilfælde af hans invaliditet, tab af erhverv eller død. Forudsat, at dette formål med opsparingen har været behørigt sikret gennem en båndlæggelse af de opsparede midler, har man skattemæssigt sidestillet disse ordninger, der i reglen har karakter af medlemskab af en alderdoms- eller forsørgelseskasse, med egentlige pensionsordninger, der etableres i et ansættelsesforhold. Der er herefter bl. a. indrømmet de pågældende opsparende fradrag indenfor 600 kr.-grænsen for beløb, der er indskudt i sådanne opsparende kasser.

Ved formuleringen af forslaget § 6, stk. 1, nr. 3), der er formet omtrent som den nugældende regel, er det tilsigtet at opretholde den omtalte praksis med hensyn til fradrag for indskud i særlige opsparende ordninger, idet man har fundet det rettest, at der ikke nu sker nogen ændring på dette område. I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget til en ny statsskattelov vil det blive overvejet, hvorledes sådanne opsparende ordninger bør behandles i den her nævnte henseende.

Man har ikke i forslaget optaget nogen bestem-

melse med hensyn til *beskatning af bonus*. Dette spørgsmål ligger efter den i nærværende forslag foreslåede ordning ikke så klart som efter skattekommissionens forslag, der enten gav fuldt fradrag eller slet intet fradrag for forsikringsudgifter m. v. Da spørgsmålet i overgangstiden kun har begrænset betydning, har man ment, at dets løsning kunne stilles i bero til forslaget til ny statsskattelov.

Angående de nye reglers virkning på eengangsindskud og dermed ligestillede beløb, der efter forslaget kan gøres til genstand for afskrivning, er det i § 6, stk. 2, foreslået, at reglerne kun kommer til anvendelse på sådanne beløb, som er anvendt i indkomstår, der ligger til grund for skatteansættelsen i skatteår fra og med 1955—56.

Der er endelig i § 6, stk. 3, foreslået regler om forsikringsselskabers pligt med hensyn til oplysninger m. v. angående kombinerede forsikringer.

Ved *lovforslaget* § 7 er der foreslået *fuld skattefrihed for kontingenter til arbejdsgiverforeninger, jagtforeninger og andre faglige sammenslutninger*. Efter den gældende praksis tillades sådanne kontingenter i almindelighed kun fradraget for 75 pct.s vedkommende, idet resten af kontingenterne betragtes som medgående til formål af ikke strengt faglig karakter. I en række tilfælde er der dog i praksis fastsat andre procenter, i nogle tilfælde 100 pct.

I skattelovskommissionens udkast (§ 11, nr. 4) var fuldt fradrag foreslået for disse kontingenter under henvisning til, at medlemskabet af den faglige sammenslutning praktisk talt altid må anses for en nødvendighed for udøvelsen af den pågældendes erhverv, og kommissionens forslag er optaget i det i marts 1953 fremsatte forslag til ny statsskattelov (§ 14, nr. 4).

Da det af den anførte grund må anses for rigtigt, at de nævnte kontingenter tillades fradraget fuldt ud, og da det må forekomme rimeligt, at retten her til lovfæstes, uden at gennemførelsen af en ny statsskattelov afventes, er der optaget forslag om at tilvejebringe hjemmel for fuldt fradrag fra og med skatteåret 1954—55.